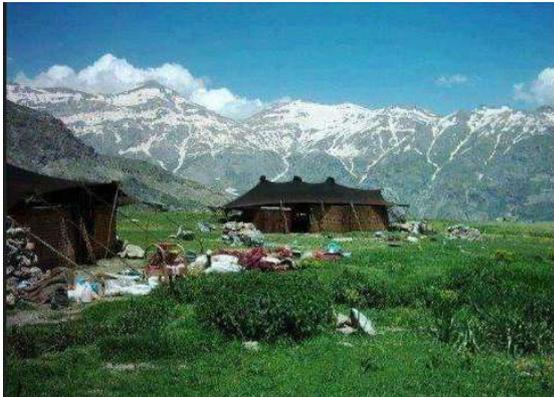

گهشتیک له بههشت

نوسه: مامه ند جه هانمیهن

سه رله به یانی هه ر که تاو و بان خوش بوو دهنگی ته فقه له کویتسه کانه وه بلیند بوو، ئیتر به په له خویمان کو کرده وه و وه ریکه وتین.

په ونده کان به ره وخوار راو نرابوون و جی هه وار چول و هول بوو، مهشکه به داره وه و پنه و سیل و هیله گ له پنا و په سیوان که وتبوون، به رخیکی ساوای لاواز و نه خوش به جیمابوو و له جی هه وار بیخه م و خه یال خه ریک بوو که په کی ده خوارد. هیندیک که لوپه ل که بویان دهر نه چوو بوو له ژیر کلوردهاری چاک و پیری سه ریال به جییان هینشبوون، که مهی لانکیک به په لی دار به پرویه که وه کرابوو، جار جار له گه ل شنه ی بادا راده ژا.

بو هه ر لایه کت دهر وانی، له پویه جیا و ملانه و سه ریاله کان تارمایی ناسوگیان ددها، دهنگی هاژو هووژی هیلکی کویتیره کانیش دوراو دوروور ده بیسرا، نه وه نه م هیرشه بوو که له میژ بوو چاوه روان ده کرا.

نه و روزه تا درهنگان و تا سپهر له به ریه ک ره وینه وه و به سه رمان کشان له لاپال و په سیوکی پیوار، پ نان و ئاو ماته مان گرت، نه و جار به شیوکی قوول و پیچاویچ و نه دیودا شوپ بووینه وه و له ریگای سه ره کی په رینه وه و به پ تیکه له چون و ته نگه ژه یه ک له ناوچه که دور که وتینه وه.

رؤزی دواپی به ناشاره زاپی وه ریکه وتین، زوری نه برد کلاوه و پویه پوئیک تاوول و سیامال له داوینی که له که وه دهر که وت، ده سته جی له توولهری کل بووین و لاماندا و نان و چاییه کمان خوارد و تاوئیک له لایان هه ساینه وه و وچانمان دا.

پ نه وهی پرسیری ریگا و بان بکه یین و خویمان نامو و ناشاره زانیشان دهین وه ریکه وتین و دواپی تاوئیک پیوانی پیچ و گه وی ریگا به سه ر گوندیک داکه وتین.

نه و روزه ژن و پیاو و پیر و لاوی ئاواپی خه ریک گه زوکردن بوون، پیسه کی لک و پوی دار به پروو و مازوه کانیا بربوو و له به ر خوره تاو هه لیان خسته بوون، ئیستا که ویشک و کزر بیوون، ده یانکوتان و توز و گهردی گه زوکه یان لیده ته کاند، چه ند پیاویش له سه ر هه لته و تاشه به رده کان به ده مه داس یان به نووکی ته وه رداس به سپای توژی گه زویان ده کراند.

شه و تا درهنگان به دیار گپانه وهی به سه رهاتی گیران و لیدان و زیندانی خانه خویدا دانیشتن، نه گهرچی هه ر دوو لامان ماندوو بووین به لام کوپ و کال تازه وه قله که وتبوون و پوره یان له ده وری دابووین و به تامه زرؤی ده میان داپچرپیوو و چاوه روانی کوتاپی چیروکه که بوون.

هه ر چه ند تاوسان و جهنگه ی بانه وسان بوو به لام نه مانوئرا له ترسی توفانه و میسه کویره که چزیان هه مووی ده نکوت دروشه ی دهستی که لاشدوورن له سه ریان بخه وین، ئیمه له لای سه روو خه وتین و خاوه ن مال و کچ و کوری جه وان و بووک و پیره دایکیکی له په ل و پو که وتوو له ریژه وی دهرگا له نوئی خویمان خزین. له نیوانی ئیمه و نه وان ته نیا ته یمانیکمان نیوان بوو.

له شیرین خه ودا به دهنگی هه نیسکی ژنیک له خه و راچه نیم، تارمایی ژنیک ته نیا که له تاریکی نه م ماله رهش و قورمگرتوویه دا ده گریا، هه ر چه ند هیچ چرا و فانوسیک نه دایسا به لام مانگه شه و له سووچیک ده لاقه وه خوی به ژووردا کیشابوو.

به یانی به ده م خواردنی به رچاپی کوری گه وهی مال پرووی له من کرد و پرسی: تو به زمان و راویژ و شیوه دوان ده بیت موکریانی بیت، منیش سه ریک له و ناوه هاتووم و چووم و خه ریک سه ودا و ئالوویر بووم، تا ریکه وت و نه م نه م هه لگرت و ئیتر نه گه رامه وه.

پرووم له خیزانی کرد که خه ریک بوو چاپی تیده کرد و پرسیم: له میژه سه ردانی که س و کارت نه کردوه؟ - نا وه خویمان نه گرتمه وه.

پرسیم: بو مه سله تان نه کردوه؟ کوئی: به لی مه سله ت کراوه، به لام له سه ر نه وه ریک که وتووین و سازاوین که من هه رگیز به و دوروو به رده نه چمه وه.

په نجه زووره کانی لیک ده سوو و ملی به چالایی ناوشانیدا رچوو بوو، چاوی ده گپرا و وه ک نه وهی چاوه ری بیت که سینک فریای که ویت و نکای بو بکات.

ئىتر من هېچ گومانم له وهدا نه ما كه نه و ژنهى وا شهوى رابدوو له بهر رووناكى تيشكى مانگه شهودا وا به كوئل ده گريا، ده بېت نه و ژنه بووبېت.

شنهى بهيان كهوت و روژ گهرم داها، خوره تاو به ميچى ئاسمانه وه نووسا، تاويك به ناو ديدا گه رام و چاوم گپرا، نه و جار له دهراوى ئاواپى سه رتيكى نه سپه كه م دا، نه سپه كوېت هه ر كه چاوى پيم كهوت وه ك له كه نه شاخى شهريان توورانديت، قوت بوو و گوئچكه كاني له چه رمه وه برد، له جوگه ناوم دا و چيگا كه م گواسته وه و له په رتيز و زه مه نديكى زنوئردا به ستمه وه.

چوارده وري لنيوار و شيوى بهر مالان باخ و بستان بوو، داره بهر داره كان له بهر قورساپى سيو و كرؤسك و هه رمى لك و پوپيان داها تبوو، كه ردوو و ديرواى بيستانه كه ش خووسابوون و ديار بوو شهوى پيشوو شه واويان ليتابوو.

له گه رانه وه مدا يه كناگا كه سه رم هه ليتا به سه ر كاني ژنان دا كه وتم، پؤنيك په رى روت و قوت بى ترس و په روا له ناو ئاودا كه زيه و پرچ و نه گريجه يه كيان داده هينا، به چاوى خووم و ينهى نه م ديمه نه م بيى كه خوا له كتبه كانيدا به به نده نه وسن و چلئيس و هه وسبازه كاني به ليتى ده دا، من تاسام و سه رم سورما به لام نه وان هېچ نه شيوان، ته نيا پي كه نين و وه ك چيروكه كه ي باوكه ئادم و دايكه ئيوا له ژير به لك و گه لاي داره كاندا خويان حاشار دا.

تؤ بلتي نه وه ته نيا و ينهى گه مه و يارپى خه يال بووبيت نه م چيروكه ي هه لبه ستيب و بيچگه له خه ون و خه يال و ناوه روئيكي چؤل و بؤش و به تال هېچ راستيه كي تيدا نه بېت؟

ئيس تا له وه رزى پاييز و خه زه لوه وري ته مه ندا كه سووكه ئاورنيك له دوامه وه ده ده مه وه و راده ميتم و به خووم ده ئيم: روژگارى ژيان چه ند زوو په لى كرد و چه ند به له ز و هه لپه تيپه رى و گوزه را.

وينه: هه وارى كورده واي

مامه ند جه هانميه ن